

Sygn. akt: I C 1340/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2021 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka akcyjna w W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.505,81 zł (dwa tysiące pięćset pięć złotych 81/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 2.205,81 zł od dnia 22 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 300,00 zł od dnia 4 września 2020 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.814,20 zł (jeden tysiąc osiemset czternaście złotych 20/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1340/20

UZASADNIENIE

wyroku

(...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 2.743,51 zł, na którą składały się:

- 2.443,51 zł z tytułu dopłaty do odszkodowania wypłaconego przez pozwaną za wypadek, do którego doszło 17 stycznia 2020 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność B. M. (1),

- 300 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej opinii – kalkulacji naprawy sporządzonej na zlecenie powódki, niezbędnych do celowego dochodzenia roszczenia, albowiem bez wykonania tej opinii nie byłoby możliwe prawidłowe określenie wartości przedmiotu sporu.

Powódka wskazała, że nabyła w drodze cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w ww. pojeździe. Domagała się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od żądanych kwot, przy czym od kwoty 2.443,51 zł od dnia 22 lutego 2020 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 300 zł od złożenia pozwu do dnia zapłaty.

W pozwie wskazano, że powódka nie zgadza się z kwotą kosztów naprawy określoną przez ubezpieczyciela, dlatego zleciła wykonanie kosztorysu naprawy firmie specjalizującej się w tym zakresie, która określiła koszt naprawy auta B. M. (1) na 4.740,30 zł. Powódka domagała się dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanej przez (...) (k. 4-7v akt).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Kwestionowała legitymację czynną powódki, zarzucając, że dokumentacja rejestrowa spółki zarejestrowanej w L., od której powódka nabyła wierzytelność dochodzoną pozwem, nie została opatrzona klauzulą apostille, a tym samym nie ma pewności, że dokumenty przedłożone przez powódkę faktycznie stanowią dokumenty z rejestru spółek w Wielkiej Brytanii. Nie jestem zatem wiadome, jaka faktycznie powinna być reprezentacja tej spółki i czy do podpisania umowy cesji doszło przez właściwą osobę i we właściwej formie. W zakresie kosztów naprawy pozwana zaznaczyła, że wypłacona przed sprawą sądową na rzecz poszkodowanej kwota 2.296,79 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe jest wystarczająca i nie jest zobowiązana do zapłaty dalszej kwoty. Podniosła, że złożyła poszkodowanej propozycję naprawienia jej pojazdu w jednym z warsztatów sieci naprawczej pozwanej, za kwotę przyznaną przez pozwaną tytułem odszkodowania, poszkodowana jednak z propozycji tej nie skorzystała. Roszczenie pozwu jest więc również niezasadne z uwagi na ciążyący na poszkodowanej obowiązek zapobiegania zwiększeniu się rozmiarów szkody. Pozwana zaznaczyła, że wypłaciła poszkodowanej kwotę, która pozwalała w sposób realny na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Według pozwanej kosztorys przedstawiony przez powódkę został zawyżony. Nadto, zdaniem pozwanej, powódka niesłusznie domaga się zwrotu kosztów sporządzenia tego kosztorysu, albowiem nie obejmowała ich umowa cesji wierzytelności, a należność ta nie jest związana ze szkodą, jaką poniosła poszkodowana (k. 46-47v akt).

W piśmie z dnia 28 września 2020 r. powódka odniosła się do zarzutów pozwanej, wskazując m.in. w zakresie legitymacji czynnej, że art. 1138 k.p.c. zniósł obowiązek uwierzytelniania zagranicznych dokumentów urzędowych poza dokumentami dotyczącymi przeniesienia własności nieruchomości położonej w Rzeczypospolitej Polskiej. (...) dokumenty urzędowe mają więc moc dowodową na równi z polskimi dokumentami urzędowymi. Powódka zauważyła, że (...), z którego wyciąg przedłożyła, jest odpowiednikiem polskiego Krajowego Rejestru Sądowego, a dostęp do tego rejestru jest powszechny i możliwy na stronie internetowej beta.companieshouse.gov.uk. (k. 52-60 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 17 stycznia 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczył samochód B. M. (2) marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Winnym kolizji uznano kierowcę innego pojazdu, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 2.296,79 zł na podstawie kosztorysu naprawy sporządzonego przez Centrum (...) S.A.

D. dy: pismo o wypłacie odszkodowania – k. 22-23 akt sprawy

kosztorys naprawy – k. 24-26 akt sprawy

W piśmie z dnia 29 stycznia 2020 r. pozwana zaproponowała poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 2.296,79 zł oraz naprawę bezgotówkową w sieci naprawczej pozwanej. Naprawą uszkodzonego pojazdu zajmował się mąż poszkodowanej, który naprawił auto w autoryzowanym warsztacie, albowiem samochód był dwuletni i w chwili zdarzenia miał przejechane jedynie 9.381 km. Nie był wcześniej uszkodzony i był serwisowany w autoryzowanym serwisie. Kwota odszkodowania przyznana przez (...) nie wystarczyła na naprawę.

Dowody: pismo z dnia 29.01.2020 r. – akta szkody - k. 50, wydruk – k. 100 akt sprawy

zeznania świadka B. M. (1) – k. 104-104v akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2020 r. B. M. (1) dokonała na rzecz O..eu (...) w L. cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone auto od sprawcy szkody z dnia 17 stycznia 2020 r. oraz od zakładu ubezpieczeń, który udzielał w tym dniu ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia. W dniu 26 lutego 2020 r. wierzytelność ta została odsprzedana na rzecz powódki.

Dowody: umowy przelewu wierzytelności wraz z oświadczeniem o zapłacie ceny i zawiadomienia pozwanej o dokonaniu przelewów oraz pełnomocnictwami – k. 12-19 akt sprawy

W kalkulacji naprawy z dnia 2 lipca 2020 r. wykonanej na zlecenie powódki koszt naprawy auta B. M. (1) określono na 4.740,30 zł. Koszt sporządzenia oceny techniczno-ekonomicznej i kalkulacji szkody wyniósł 300 zł. W piśmie z dnia 13 lipca 2020 r. powódka wezwała pozwaną do dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanej przez (...) oraz do zapłaty kosztów kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki.

Dowody: kalkulacja naprawy z 2.07.2020 r. i ocena techniczno-ekonomiczna z tego

samego dnia – k. 27-34v akt sprawy

rachunek nr (...) – k. 37 akt sprawy

przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 36-36v akt sprawy

Biegły sądowy M. A. w opinii sądowej z 13 lutego 2021 r. oszacował koszty naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) dla naprawy poza (...) w warsztacie gwarantującym dobrą jakość naprawy zgodnie z technologią producenta, z użyciem tylko części oryginalnych (dla tego pojazdu nie było zamienników jakości (...)) na kwotę 4.502,60 zł. Biegły nie wykonał wyceny kosztów naprawy przy zastosowaniu części pochodzących z demontażu (używanych), dostępnych na platformie Allegro, ponieważ żaden z programów kalkulacyjnych nie zakłada takiej możliwości. Nadto prawa ubezpieczonego w przypadku szkody z tytułu OC nie przewidują użycia do naprawy części pochodzących z demontażu innych pojazdów, a naprawa auta niespełna trzyletniego przy użyciu oryginalnych części nie spowoduje wzrostu wartości samochodu.

D. d: opinia biegłego – k. 122- 133 akt sprawy

Powódka w piśmie z dnia 5 marca 2021 r. wprost wskazała, że nie kwestionuje opinii biegłego M. A. (k. 139 akt). Pozwana nie odniosła się natomiast w ogóle do tej opinii.

Sąd w całości podzielił opinię biegłego M. A., gdyż nie była kwestionowana, a nadto została sporządzona fachowo, zawiera logiczny wywód i przekonujące uzasadnienie.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka B. M. (1), albowiem brak było podstaw do ich podważenia. Nie było też podstaw do kwestionowania prawdziwości przedłożonych do akt dokumentów, w tym zagranicznych – wyciągu z angielskiego rejestru spółek, jak i dokumentów zgromadzonych w aktach szkodowych. Sąd podziela w całości argumentację powódki, że art. 1138 k.p.c. zniósł obowiązek uwierzytelniania zagranicznych dokumentów urzędowych poza dokumentami dotyczącymi przeniesienia własności nieruchomości położonej w Rzeczypospolitej Polskiej. (...) dokumenty urzędowe mają więc moc dowodową na równi z polskimi dokumentami urzędowymi. Skoro więc angielski rejestr spółek - (...), z którego wyciąg powódka przedłożyła, jest odpowiednikiem polskiego Krajowego Rejestru Sądowego, brak było podstaw do kwestionowania jego treści, mimo, że powódka nie uzyskała tzw. klauzuli apostille, która w tym przypadku nie była wymagana.

W ocenie Sądu, w ustalonych okolicznościach sprawy roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. w zakresie dopłaty do odszkodowania za uszkodzenie pojazdu do kwoty ustalonej przez biegłego sądowego jako koszty naprawy oraz w zakresie kwoty 300 zł z tytułu zwrotu prywatnej kalkulacji naprawy zleconej przez powódkę, gdyż koszt ten był konieczny do sprecyzowania żądania powódki i złożenia pozwu. W toku postępowania likwidacyjnego wypłacono poszkodowanej tytułem odszkodowania za uszkodzenie auta kwotę 2.296,79 zł, zatem powódce należy się dopłata w kwocie 2.205,81 zł (4.502,60 – 2.296,79). Taką więc kwotę, powiększoną o koszty prywatnej kalkulacji w wysokości 300 zł, zasądzono na jej rzecz w pkt 1. sentencji wyroku (art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.).

W ocenie Sądu istniały podstawy w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego do zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów prywatnej opinii, która była konieczna do zakwestionowania stanowiska pozwanej w zakresie zaniżonych kosztów naprawy. Powódka nie jest specjalistą w zakresie szacowania kosztów naprawy auta, dlatego miała podstawy do skorzystania w tym zakresie z pomocy rzeczoznawcy samochodowego. Ostatecznie stanowisko powódki co do kwestionowania decyzji ubezpieczyciela w zakresie przyznanego odszkodowania okazało się co do zasady uzasadnione, należało więc uznać, że poniesione przez powódkę koszty prywatnej opinii powinny być zwrócone przez ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i szkodzie. Pozwana nie zapłaciła poszkodowanej we wskazanym terminie pełnego, należnego odszkodowania, dlatego żądanie powódki zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty przyznanej w ramach dopłaty do odszkodowania od dnia 22 lutego 2020 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c.). Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 300 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji naprawy przyznano po upływie 3 dni od doręczenia pozwanej odpisu pozwu, co miało miejsce 31 sierpnia 2020 r. (k. 43 akt), albowiem nie zostało wykazane, kiedy doręczono pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty z 13 lipca 2020 r. Brak było więc podstaw do zasądzenia odsetek od tej kwoty od dnia złożenia pozwu (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., albowiem powódka uległa z żądaniem pozwu jedynie w niewielkim zakresie i zależało to od szacowania przez biegłego sądowego i oceny Sądu, czy w tym konkretnym przypadku odszkodowanie ma być obliczane wg cen części zamiennych oryginalnych producenta, czy też części alternatywnych. Wskazać też należy, że pozwana dała powód do wytoczenia powództwo, gdyż znacznie zaniżyła wartość należnego odszkodowania.

Koszty powódki to: opłata od pozwu – 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 9 akt) i zaliczka na biegłego – 697,20 zł, razem 1.814,20 zł.